

سیر فرسایشی مبارزه کارگران

لوله سازی اهواز و راه برون رفت از آن

کمیته هماهنگی

دوشنبه ۲۴ فروردین ۱۳۸۸

کارگران لوله سازی اهواز همچنان با پیچ و خمی فرسایشی به مبارزه خود ادامه می دهند. اینک دیگر همه شواهد بانگ می زند که دست کم ۱۵۰۰ کارگر اخراج خواهند شد. در مبارزه طبقاتی از جمله مبارزه برای جلوگیری از اخراج یک اصل بی چون و چرا و تخطی ناپذیر وجود دارد: اگر کارگران اعمال قدرت نکنند، اگر با قدرت مبارزه نکنند، اگر به مقاومت های نیرومند دست نزنند، اگر حتی در مذاکرات کفه توازن قوا را به نفع خود سنگین نکنند شکست آنان حتمی است. سرمایه داران و دولت آنان برای افزایش سود و بدین سان کاهش دستمزد کارگران، برای اخراج شمار بیشتری از کارگران و بدین سان تشدید فشار کار بر همزنجیران باقی مانده آن ها، برای افزایش ساعات کار روزانه و بالابردن نرخ ارزش اضافی و در یک کلام برای فرسودن و تضعیف و سقوط و نابودی هستی کارگران به نفع فربه ساختن و قدرت و عظمت بیشتر سرمایه از اتخاذ هیچ تدبیر و تدارک قوا و توطئه و ترفندی غافل نمی مانند. کارگران لوله سازی اهواز در طول ۲ سال اخیر مانند کارگران دیگر کارخانه های در معرض تعطیل فرصت های تعیین کننده زیادی را از دست دادند. آنان در این ۲ سال مبارزه کردند، اما مبارزه آنان با اعمال قدرت موثری همراه نبود و حلقه اساسی ضعف و مایه اصلی شکست آنان نیز دقیقاً در همین جا قرار داشت. مبارزه طبقاتی همان گونه که از اسمش پیدا است تقابل قوا و قدرت دو طبقه اجتماعی متخاصم است. پیروزی یا شکست اشکال مختلف این مبارزه با این معیار است که محک می خورد. راه پیمایی در شرایطی می تواند نمایش قدرت باشد و سرمایه داران و دولت آن ها را مجبور به عقب نشینی کند. اما همیشه این طور نیست. در بسیاری مواقع نه فقط نمایش و اعمال قدرت علیه صاحبان سرمایه نیست که، برعکس، فرصت دادن به آنان، دفع الوقت به نفع آنان و فرسودن توان پیکار خویش است. این حکم در مورد سایر شکل های مبارزه نیز صدق می کند. کارگران کارخانه در حال تعطیل می توانند تمام سال را برای خود اعتصاب کنند و سرمایه داران و دولت آن ها نیز نه فقط هیچ زبانی از این اعتصاب نبینند که از سرگرم شدن کارگران به یک اقدام بی زیان بسیار هم خشنود باشند. در هر حال، وقتی از مبارزه طبقاتی سخن می گوئیم بحث فقط بر سر صرف ابراز نارضایتی به هر سیاق و هر شکل نیست. همه گفتگوها بر سر اعمال قدرت است. این جا میدان جنگ است، جنگی که طبقه سرمایه دار و دولت او بر طبقه کارگر تحمیل کرده است، و جنگیدن به سلاح نیاز دارد. باید به سلاح قدرت مجهز و مسلح بود و گر نه طبقه متخاصم یعنی طبقه سرمایه دار با کارسازترین سلاح ها جنگ را به نفع خویش جلو می برد و بدترین شکست ها را بر ما کارگران تحمیل می کند. کارگران لوله سازی اهواز باید از آغاز برای حل این معضل، برای یافتن قدرت مؤثر طبقاتی و اعمال این قدرت علیه سرمایه تدارک می دیدند. درست همان گونه که کارگران لاستیک البرز باید این کار را می کردند، همان گونه که کارگران نیشکر هفت تپه، صدرای بوشهر، ایران برک رشت، لامپ پارس،

نساجی کردستان، ایران الکتریک رشت، پرریس سنندج، کاغذسازی کارون و کل کارگران ۵۰۰ کارخانه تعطیل شده و درحال تعطیل دیگر نیز باید همین راه را می رفتند. اعمال قدرت یک شعار توخالی و جمله بافی و حرافی نیست. اعمال قدرت یعنی این که قبل از هر چیز باید قدرت را پیداکنی تا بتوانی آن را به کارگیری و در کارزار اعمال کنی، تا بتوانی به ضرب آن سرمایه داران و دولتشان را مجبور به عقب نشینی و قبول خواسته های خود کنی. پیداست که این کاری است کارستان. در این جا فکر لازم است، به نقشه احتیاج است، راه حل برای عملی کردن فکر و نقشه مورد نیاز است. برنامه ریزی برای به عمل در آوردن این نقشه ها و فکرها ضروری است. تازه تا اینجا هنوز قدرتی وارد میدان نشده است، در همان حال که بدون این ها نمی توان قدرت را به میدان کشید. ما داریم از کارخانه های در معرض تعطیل و عجالتاً به طور مشخص از کارخانه لوله سازی اهواز و مبارزات کارگران این شرکت علیه بیکارسازی صحبت می کنیم. در اینجا به دنبال فکر و نقشه و برنامه ریزی و راه حل یابی باید متحد می شدیم، باید شورا تشکیل می دادیم، باید به یک قدرت شورایی ضد سرمایه داری تبدیل می شدیم، باید این قدرت را رشد و پرورش می دادیم و بزرگ و بزرگ تر می کردیم. باید با داشتن این قدرت، بسیار مصمم و استوار و آگاه و حسابشده و سنجیده کارخانه را تصرف می کردیم. باید سرمایه دار و سرمایه داران و تمامی عوامل دولت سرمایه داری را از کارخانه بیرون می انداختیم. باید با قدرت به آن ها می گفتیم که شما حق بیرون کردن ما را ندارید. کارخانه مال کل جامعه و حاصل کار و استثمار همه کارگران است. این صاحبان واقعی کارخانه هستند که حق دارند شما را اخراج کنند و ما به مثابه بخشی از این طبقه اجتماعی این کار را می کنیم. تا این جا و به شرطی که این کارها را انجام می دادیم نشانه های قدرت ما کم کم ظاهر می شد. اما همه این ها تازه شروع کار بود. درست به این نقطه که می رسیدیم حتماً سر و کله حراست و اطلاعات و پلیس و بسیج و سپاه و ارتش و کل نیروی سرکوب پیدا می شد. در همین جا سرمایه داران و دولتشان ما را قانون باران می کردند، فریاد «واقانونا»، «وامالکیت خصوصی» سر می دادند و برای دفاع از حریم این مالکیت ظالمانه و جابرانه و جنایتکارانه گلوله پشت سر گلوله به سوی ما شلیک می شد. ما باید توان مقاومت درمقابل این گلوله باران ها و این نیروی سرکوب را هم پیدا می کردیم. باید می توانستیم این نیروهای مهاجم را عقب برانیم. برای این کار احساس احتیاج به نیرویی بسیار عظیم تر همه وجود ما را در بر می گرفت، نیرویی که واقعاً ما داریم و بسیار هم داریم اما پراکنده، گسیخته، بی ارتباط با هم و ناآگاه به ضرورت ارتباط و اعمال قدرت است. پس مجبور می شدیم در شهرها و خیابان ها و کوچه پس کوچه های میدانی که این نیرو در آن پراکنده و مثل جگر زلیخا آتش و لاش و فرسوده و پخش و پلا است به راه افتیم. به فکر می افتادیم و مجبور می شدیم که سراغ چند میلیون کارگر همزنجیر خویش برویم. تلاش کنیم تا همه کارگران اخراج شده و در معرض اخراج و بیکار را به هم پیوند زنیم و در درون سازمانیابی شورایی با هم متحد کنیم. اگر این راه را می رفتیم و این کارها را یکی پس از دیگری انجام می دادیم جنبش عظیم تصرف کارخانه ها را به راه می انداختیم. اگر چنین می کردیم به طور قطع نیرومند و نیرومندتر می شدیم و با این نیروی تازه نفس نقشه دار و اهل فکر و تدبیر و مصمم می توانستیم بسیار وسیع تر به راه افتیم. می توانستیم به همه کارخانه ها در همه شهرها سر زنیم و با درایت و قدرت از همسرنوشتان شاغل خود بخواهیم که به مبارزه ما بپیوندند. به آنان می گفتیم که چه نشسته اید؟ ما داریم می جنگیم و این جنگ تحمیل شده بر ما جنگ همه طبقه ما در ایران و جنگ طبقه

بین المللی ما است. شما باید کار و تولید را متوقف کنید و قدرت خود را به قدرت ما پیوند زنید. به آن ها می گفتیم که ما هیچ قدرتی نداشتیم اما اکنون با تصرف کارخانه سنگری برای اعمال قدرت به دست آورده ایم. داریم همه کارخانه های در معرض تعطیل را سنگر می کنیم و کار در این کارخانه ها را سلاح مقاومت در مقابل سرمایه داران و دولت آن ها می سازیم. شما که بسیار بیش از ما قدرت دارید، شما که بخش نیرومندتر و اثرگذارتر طبقه ما هستید چرا نشسته اید و به یاری ما نمی شتابید؟ به آنها اعتراض می کردیم که باید به محض شنیدن صدای اعتراض و پیکار ما همه مراکز کار و تولید را قفل می کردید و چرخ تولید سود را همه جا از کار می انداختید. به آن ها می گفتیم که ما همگی از شاغل و بیکار و در حال اخراج و زن و مرد و ایرانی و افغان تا صنعتی و کشاورزی و خدماتی و یدی و فکری همه آحاد طبقه واحدی هستیم. قدرت ما در اتحاد سازمان یافته شورایی و ضد سرمایه داری همه ما است. وقتی از اعمال قدرت صحبت می کنیم همه این کارها، فکر کردن ها، نقشه ریختن ها، دودن ها، مقاومت کردن ها، گفتگو نمودن ها، آگاهی یافتن ها، متحد شدن ها، متشکل گردیدن ها، کارخانه تصرف کردن ها، مجبور ساختن دولت به تأمین مواد اولیه و مصالح مورد نیاز کارخانه، اخراج کارفرمایان، مقاومت در مقابل نیروی سرکوب، همه و همه در درون آن به هم پیوند می خورند. اعمال قدرت شعاربافی نیست. یک روند آمیخته از همه مصالح و ملاط و ملزومات جنگ طبقاتی است. مبارزه طبقاتی کارگران تنها با احراز چنین مشخصاتی است که به یک مبارزه طبقاتی متحد و متشکل و سراسری تبدیل می شود. کارگران لوله سازی اهواز نیز باید این راه را می رفتند و این همان چیزی است که ما در "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری" از همان آغاز گفتیم و این گفتن را هر چند مدت یک بار تکرار کردیم. سایت و خبرنامه ما گواه اصرار مکرر و مستمر ما بر ضرورت انجام چنین کارهایی است. اکنون نیز همچنان بر این باوریم که راه دیگری وجود ندارد. برنامه راه پیمایی که برای صبح دوشنبه ۲۴ فروردین اعلام کرده اید خوب است، اما «به شرط ها و شروط ها» و ما در تمامی نوشته ها و از جمله همین نوشته کوتاه این شروط را توضیح داده ایم. بیاید دست به کارتدارک لازم برای تصرف کارخانه شویم. بیاید راه سازمانیابی شورایی ضد سرمایه داری و سراسری کردن این سازمانیابی را درپیش گیریم. بیاید در راهی گام برداریم که راه مبارزه طبقاتی متحد و متشکل و نقشه مند و اعمال قدرت تعیین کننده و سرنوشت ساز علیه سرمایه است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۲۴ فروردین ۱۳۸۸

www.hamaahangi.com

khbitkzs@gmail.com